

ת"פ 53678/09/19 - מדינת ישראל רשות המיסים נגד עוגן אבטחה פיזית בע"מ, עיסא סאמר

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 53678-09-19 מדינת ישראל נ' עוגן אבטחה
פיזית בע"מ ואח'

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין:	המאשימה:
	מדינת ישראל רשות המיסים באמצעות ב"כ עוה"ד פינקלשטיין
נגד	
הנאשמים:	1. עוגן אבטחה פיזית בע"מ 2. עיסא סאמר באמצעות ב"כ עוה"ד חמצני

גזר-דין

א. כתב-האישום:

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתם בכתב-אישום ובו שתי עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך, במטרה להתחמק ממס, בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 117(ב)(5) + 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 ועבירה אחת של שימוש במרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק הנ"ל.

בתקופה שבין 10.7.13 - 28.7.14 היה נאשם 2 המנהל, הדירקטור ובעל המניות בנאשמת 1 ובתקופה זו כלל נאשם 2, בשני דוחות, שאותם הגיש למנהל מס ערך מוסף (יולי-אוגוסט 2013 ואוקטובר 2013) מס תשומות של נאשמת 1 מבלי שיש לגביו מסמך כדיון, כל זאת בהיקף מס תשומות לניכוי של **1,101,466 ₪** (690,089 ₪ + 411,377 ₪) וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס.

הצדדים הגיעו להסכמה, שלפיה הנאשם יודה, יורשע והטעון לעונש יהיה כך שהמאשימה תבקש להטיל על הנאשם 2 - 18 חודשי מאסר בפועל, ואילו הנאשמים יטענו לעונש באופן חופשי.

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לעבירות המתוארות בעובדות, נע בין 8 - 36 חודשי מאסר בפועל, יחד עם קנסות שבין 10,000 ₪ - 50,000 ₪.

אפנה, בשינויים המחויבים, אל פסקי-הדין הבאים של בית-המשפט העליון במקרים בהם לא השיבו הנאשמים את הגזלה:

רע"פ 1634/10 סופה שמירה בע"מ נגד מדינת ישראל (23.6.10):

נאשמים שפעלו בדרך של קיזוז מס בשווי של כ - 847,053 ₪, נדונו ל - 20 חודשי מאסר בפועל ו - 20 אלף ₪ קנס (מיליון ₪ על החברה).

רע"פ 3995/15 יאסר זלבני נגד מדינת ישראל (18.6.15):

נאשם, בעל עבר פלילי, בין השאר בעבירות מס, אשר נדון בגין עבירות של מסירת אמרות כוזבות לרשויות המס, בכך שהגיש 13 חשבוניות מס בסכום 7.3 מיליון ₪, נקבע מתחם שבין 10 - 36 חודשי מאסר בפועל, והוא נדון ל - 28 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 6313/17 לוין נגד מדינת ישראל (9.4.18):

נאשם, אשר קיזז 28 חשבוניות מס, בסכום מס של כ - 800,000 ₪, שלא פעל להשבת הגזלה, נדון ל - 18 חודשי מאסר בפועל ול - 50 אלף ₪ קנס.

בית-המשפט העליון קבע: "מעבר לדרוש, אף לגופם של דברים, דין הבקשה להידחות. מעיון בפסקי הדין שניתנו בערכאות הקודמות ניכרת התייחסות רבה לנסיבותיו האישיות של המבקש, אשר בעקבותיה אף נקבע עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע בעניינו. בצד האמור, הערכאות הקודמות התייחסו לכך שהמבקש הורשע במגוון עבירות מס חמורות בסכומים גבוהים, וקבעו שהוא לא פעל להשבת הכספים."

רע"פ 5718/05 אוליבר נגד מדינת ישראל (8.8.05):

נאשם, אשר קיזז 40 חשבוניות מס, לא השיב חוב של כחצי מיליון ₪, נדון ל - 36 חודשי מאסר בפועל ול - 50,000 ₪ קנס.

ג. שיקולי ענישה:

העבירות שאותן ביצעו הנאשמים חמורות ומעשיהם מחייבים נקיטה בענישה, אשר תשתלב ברמת הענישה במקרים שכאלה, המרתיעה את היחיד ואת הרבים כדי לאפשר למדינה לנהל משטר מס אמין ותקין.

ברע"פ 977/13 משה אודיז נגד מדינת ישראל (20.02.2013) נקבע: "בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, והעקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס"

הלכה למעשה, הובילו מעשי הנאשמים לגביית 1,101,466 ₪, במונחי שנת 2013, מקופת המדינה.

הנאשמים קיבלו לכיסם את הסכום המדובר ולא השיבו למדינה שקל בודד.

אכן, הנאשם הודה, הורשע, אולם מהלך כל השנים שעברו, גם פרק הזמן הארוך מאז הרשעתו, עד למועד מתן גזר-הדין, **לא נקף אצבע כדי להשיב את הכספים שגזל מקופת המדינה**. בעניין זה איני מקבל את הטענה כי הנאשם לא עשה כן משום מצב כלכלי קשה. הרוצה באמת ובתמים לשכנע, כי הוא מתחרט ומצטער על מעשיו **יעשה כל מאמץ להשיב את הגזלה הכספית ולו את חלקה**. ואולם, נאשם זה כלל לא טרח לנסות ולהשיב את הכספים שנטל לכיסו, **ולו באופן חלקי**.

בעניין זה יפה קביעתו של בית המשפט בעליון בע"פ 395/75 **מיכאל צור נגד מדינת ישראל**, פ"ד ל (2) 589:

"לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, **חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמוהו כטובל ושרץ בידו** (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); **אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידו וידיו וחרטתו חרטה**. ושוב: אפילו הניעו את העברייני מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו. **עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה**. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תבענים ואינם תאוותניים כולי האי; **לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק**. פשיטא שמדיניות בתי-המשפט בפלילים צריכה להיות, לעודד נאשמים שיתקנו את המעוות שעיוותו במעשה עבירתם: ואין עידוד אלא בידיעה שמה שיתקנו יותר, ימתיק עליהם בית-המשפט את דינם יותר, וכך אמנם מנהג נהוג בבתי-המשפט שלנו מימים ימימה, שאין לך עילה להקלת העונש, טובה ויעילה ומרשימה מעילת השבת הגזילה או שיפוי הניזוק. וכן להיפך: **עילה טובה וסבירה להחמרת העונש היא שהגזלן לא השיב מאומה, בין שבזז את הגזילה ובין שהוא אוגר אותה לכשישוחזר**. אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא יתחשב בית-המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין; ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב בית-המשפט במקצת (תרתי משמע).

ובפרט אין אני גורס, כאילו אין להביא החזרת הגזילה בחשבון הנסיבות המקילות, כל עוד לא הוכיח הנאשם שהחזיר את אשר החזיר מתוך התשובה השלמה ולא מתוך מניעים או שיקולים תועלתיים: אדרבא, יפעל לתועלת עצמו - ובלבד שיחזיר את הגזילה; יידע נא מראש שאם יחזיר, יוקל ענשו - ובלבד שיחזיר. ואפילו עשה חשבון הקר שבין כה וכה ישימו ידם על הגזילה, ומוטב שיחזירנה ויקצור שכר ההחזרה - העיקר שיחזיר, ולא ימר על עיניה הפקוחות של המשטרה."

בעת שהנאשם 2 נשא את דבריו האחרונים, הוא נשאל מדוע לא טרח להשיב את הכספים הגנובים מקופת המדינה והשיב: "אני מצטער, מתחרט, לקחתי את כל האחריות על עצמי. אבקש להתחשב במצבי. אני אקבל כל החלטה. לשאלת בית המשפט למה לא החזרתי חלק מהכסף, אני משיב כי לא קיבלתי לכיס שקל אחד". זוהי תשובה המלמדת, כי צערו וחרטתו של הנאשם 2 הינם מלל פה בלבד, חסרי משמעות ומשקל. גם אם אניח לצורך הדיון (ולצורך הדיון בלבד), כי אדם אחר הוא שנטל בסופו של דבר את הכספים לכיסו (כטענת הנאשם 2), אזכיר כי הנאשם 2 הוא שהשאיר את אותו אדם אחר בצל, הסתיר אותו ולא הפנה את החוקרים לכיוונו ועתה אין לו אלא להלין על עצמו.

הנאשם 2 נשלח אל שירות המבחן לקבלת תסקיר והתקבל תסקיר הממליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות. בתסקיר פורטו נסיבות חייו, נמסר כי הוא מקבל אחריות על העבירות, מביע חרטה, הבין את חומרת המעשים והשלכותיהם וטען כי נוצל בידי חבריו, אשר הציעו לו לפתוח את החברה על רקע מצוקה כלכלית. נמסר, כי מאז המקרה הוא מתפקד, עובד לפרנסתו ומנהל אורח חיים תקין, אך עדיין התקבל רושם כי מקיים קשרי חברה שוליים שאותם נוטה לטשטש.

בכל הכבוד, איני מקבל את המלצת שירות המבחן, שיאה למצב דברים שבו אדם משקם את עצמו, אך הוא עשה כן גם על דרך של השבת הכספים שגנב מהקופה הציבורית.

בהחלט שקלתי את הודאת הנאשמים, את החיסכון בזמן ציבורי, את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות ועד למועד מתן גזר-הדין.

שקלתי את העובדה כי נאשם 2, בעל משפחה, נשוי ואב ל - 4 קטינים, נעדר כל עבר פלילי, העובד עתה לפרנסתו, שמצבה הבריאותי של אמו (עמוד 12 שורה 24 והלאה) (מסמך במ/1) ומצבו הבריאותי (מסמך במ/2) והכלכלי (תלוש שכר מאי 2021 - 6,460 ₪ - במ/3 + במ/4 - שכר אשתו) (דוח תיקים לחייב - במ/4 - כ - 2.4 ₪) אינם טובים.

ואולם, אני סבור, כי גם נתונים אלו אינם יכולים להטות את הכף ביחס למי אשר גנב מן הקופה הציבורית סכום נכבד ביותר, ולא טרח להשיב את הגזלה, את חלקה, או לפחות לעשות מאמץ ולסייע לרשויות האכיפה למצות בעניין זה את הדין עד תום.

הנאשם טען (עמוד 12 שורה 15 והלאה) ובפני קצינת המבחן, כי הוא לא פעל לבדו וכי אחרים נצלו את מצוקתו הכלכלית - אם כך - מדוע העדיף את טובתם של האחרים על פניו של משפחתו? מדוע לא שיתף פעולה עם רשויות

החקירה למיצוי הדין עם אותם אחרים כדי להוכיח את חלקו הנטען בגזלה ? הנה כי כן, אם הנאשם העדיף את טובת האחרים על פני טובת משפחתו, אין לא עתה להטיל את טובת משפחתו על כתפי בית-המשפט.

לעניין מצב כלכלי קשה, אפנה אל הדברים שנקבעו ברע"פ 977/13 משה אודיז נגד מדינת ישראל (20.02.2013) :

"אכן , המבקש אינו יכול לרפא את מחדל אי העברת ניכוי המס לרשויות, נוכח הליך פשיטת הרגל בו הוא מצוי. ואולם, בית משפט זה קבע בעבר, כפי שצינה גם ערכאת הערעור, כי לא ניתן לראות בהעדר היכולת לגבות מהעברין את חוב המס, במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על ידו או שיקול להקלה בעונשו...מצבו הכלכלי של המבקש, גם הוא אינו מהווה עילה להתערבות בגזר דינו. במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם, בפרט כאשר עסקין בעבירה שעניינה אי העברת מס שנוכה, שהינה החמורה מבין העבירות בהן הורשע המבקש."

נאשם 2 נשלח לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות והוא נמצא כשיר, אולם אני סבור, כי הטלת עונש מאסר, שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות ביחס למי שגנב מקופת המדינה סכום כסף נכבד ולא טרח להשיב ולו שקל בודד עלולה להעביר מסר שלילי מקל, ולפגוע בהרתעת הרבים, שהיא שיקול עונשי רב חשיבות בעבירות מס שכאלה.

ד. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשמת 1:

בהיותה חברה לא פעילה קנס סמלי בסך ₪ 1,000 שישולם עד ליום 1.5.22.

על נאשם 2:

א. 14 חודשי מאסר בפועל ולשם כך יתייצב הנאשם בתאריך 1.6.22 בשעה 09:00 בבית הסוהר "הדרים" כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

ב. קנס בסך 10,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתם והקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.7.22 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ג. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע או כל עבירה בניגוד לפקודת מס הכנסה או חוק מע"מ מסוג פשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ב, 07 אפריל 2022, במעמד הצדדים.